

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae De Homicidio

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1684?]

Conclusio Secunda. Ex anteriori Conclusionem consecretarium est, quod
Propositio 30, 31, 32, & 33 inter condemnatas ab Innocentio XI. tradant
falsam doctrinam de homicidio.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951915-6

CONCLUSIO PRIM A.

Non nisi Authoritate divinitus concessa hominem occidere licet.

Sanguinem animarum vestrarum, inquit Deus ad Noë & ad filios ejus, requiram de manu cunctarum bestiarum; & de manu hominis, & de manu viri, & fratris ejus requiram animam hominis. Quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginem quippè Dei factus est homo. Gen. 9. Consonat lex in Monte Sinai promulgata, dum ait: *Non occides*: Deus enim jus vitæ & necis ita sibi soli reservavit, ut hominem ab homine occidi noluerit, nisi secundum exceptiones ipsius Dei autoritate factas, quales sunt duæ tantum; una dum per legem generalem potestas occidendi data est; puta Principi, aut Reipublicæ autoritate Dei habenti jus gladii: *Dei enim Minister est: vindex in iram ei, qui malum agit.* Rom. 13. Altera exceptio est, dum Deus speciali jussione certæ alicui personæ præcipit hunc illumve hominem occidere. In utraque exceptione advigilandum, ne quis hominem occidat sine malo, aut ordine perverso, id est, contrà amoris ordinem. Insuper in prima exceptione specialiter cavendum ne quis jus gladii perperam extendat ad casus, ad quos Deus ipse illud non extendit: nam aliàs non Dei, sed sua auctoritate hominem occidit, adeoque impingit in illud Divinæ Legis præceptum, *non occides*.

Quæ hic de præcepto, *non occides*, & binis exceptionibus dicimus, prorsus conformia sunt Sancto Augustino qui libro primo de civitate Dei cap. 21. loquitur in hunc modum: "quasdam enim exceptiones eadem ipsa Divina fecit auctoritas, ut liceat hominem occidi; sed his exceptis, quos Deus occidi jubet, sive data lege, sive ad personam pro tempore expressa jussione. (Non autem ipse occidit, qui ministerium debet jubenti: sicut adminiculum gladius est urenti. Et idè nequaquam contrà hoc præceptum fecerunt, quod dictum est, *non occides*, qui Deo auctore bella gesserunt, aut personam gerentes publicæ potestatis secundum ejus leges, hoc est, justissimæ rationis imperium, sceleratos morte punierunt. Et Abraham non solùm non est culpatus crudelitatis crimine, verùm etiam laudatus est nomine pietatis, quod voluit Filium nequaquam sceleratè, sed obedienter occidere. Et meritò quæritur, utrum pro jussu Dei sit habendum, quod Jephthæ filiam quæ Patri occurrit, occidit, cum se immolaturum Deo id vovisset, quod ei redeunti de prælio victori primitus occurrisset. Nec Samson aliter excusatur, quod seipsum cum hostibus ruinâ domus oppressit: nisi quia spiritus latenter id jussisset, qui per illum miracula faciebat.) His igitur exceptis, quos vel lex justa generaliter, vel ipse fons justitiæ Deus specialiter occidi jubet, quisquis hominem vel seipsum, vel quemlibet occiderit, homicidii crimine innectitur."

CONCLUSIO SECUNDA.

Ex anteriori Conclusionè consecrarium est, quod Propositio 30, 31, 32, & 33 inter condemnatas ab Innocentio XI. tradant falsam doctrinam de homicidio.

Trigesima Propositio sic habet: *Fas est viro honorato occidere invasorem qui nititur calumniam inferre, si aliter hæc ignominia vitari nequit: Idem quoque dicendum, si quis impingat alapam, vel fustem percutiat, & post impactam alapam vel fustem fugiat.* Trigesima prima est hæc: *Regulariter occidere possum furem pro conservatione unius aurei.* Trigesima secunda ita sonat: *Non solum licitum est defendere defensione occisiva qua actu possidemus; sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus.* Trigesima tertia dicit: *Lici-*

Licitum est tam *Heredi quàm Legatario contra injustè impedièntem ne vel hereditas adeatur, vel legata solvantur, se taliter defendere; sicut & jus habenti in Cathedrali, vel prabendam contra eorum possessionem injustè impedièntem.* Omnes istæ Propositiones secundùm anteriorem Conclusionem falsæ sunt, quia illic ostensum est illicitè occidi hominem, nisi occidatur secundùm exceptiones, quas Divina auctoritas, sive datâ lege generali, sive jussione speciali fecit ab indefinito ac universali hoc mandato, *non occides*: & nisi insuper excludatur finis malus, & caveatur ordo perversus. Quod primum horum, id est, exceptiones concernit, incumbit istarum propositionum Authoribus ostendere, ubi Divina auctoritas à generali mandato *non occides*, exceperit occisionem hominis nitentis calumniam inferre, impingentis alapam, vel fuste percutientis: & similiter, ubi eadem auctoritas exceperit occisionem hominis auferentis unum aureum. Par obligatio illis incumbit circa homicidia, quæ Propositio 32 & 33 velut licita defendunt. Jam verò certissimum est, quod neque lege generali, neque jussione speciali Deus ejusmodi exceptiones fecerit circa præceptum, *non occides*: Nullibi enim in Scriptura sacra, aut traditione Divinâ talium exceptionum fit mentio. Quod ad secundum attinet, omninò necessum est, hic intervenire defectum circa finem talium homicidiorum: etenim (ut nihil dicam de fine vanitatis, honoris mundani, avaritiæ, ambitionis, aut alterius finis mali) semper in his contingit inverteri ordinem amoris circa finem. Siquidem juxtâ primam dictarum propositionum vita hominis, quin & salus ejus æterna postponitur vanissimo isti honori, qui captatur ex occisione hominis nitentis inferre calumniam, impingentis alapam, &c. Juxtâ secundam, postponitur uni aureo: conformiter loquendum de tertiâ, & quarta. In his omnibus clarum est, amoris ordinem perverti; quandoquidem quis eligat vitam hominis, & salutem ejus æternam perdere, ut sibi servet antè enumerata, quæ omnium judicio vitâ hominis & potissimum salute ejus æternâ sunt incomparabiliter inferiora. Hæc vide latius deducta in Conclusionem 3. Thesum, quas defendimus die 27. Januarii 1684.

CONCLUSIO TERTIA.

Dictarum Propositionum doctrina manifestè repugnat præcipuis Evangelii regulis, & Spiritui Christi.

Quotquot Christiani sumus, unâ cum Diabolo pompisque & operibus ejus, Mundi regulis & Spiritui ipsius renuntiavimus: & ex adverso Evangelium Christi, & spiritum ejus in ipsa Religionis Christianæ susceptione professi sumus. Jam verò non magis directè lumen tenebris, quàm Regule Evangelii propositionibus istis, & Spiritus Christi genio illarum opponitur. Ut ex hoc parallelo manifestum est.

EVANGELIUM.

Si quis te percusserit in dextram maxillam, prabe illi & alteram.
Matth. 5.

PROPOSITIO XXX.

Fas est viro honorato occidere invasorem, qui nititur calumniam inferre, si aliter hac ignominia vitari nequit: idem quoque dicendum, si quis impingat alapam, vel fuste percutiat, & post impactam alapam vel ictum fustis fugiat.

Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Quousque hæc dilectio se extendere debeat explicat S. Joan. Nos debemus pro fratribus animas ponere. 1. Joan. 3.

PROPOSITIO XXXI.

Regulariter occidere possum furem pro conservatione unius aurei.